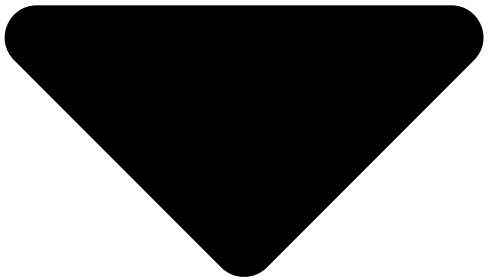

Posłuchaj

()

(Żył około roku Pańskiego 60).

Copyright Mavientura Projects e.K>

Pismo święte nie zwykło oddawać wielkich pochwał Świętym Pańskim. Jawne to zaś z tego, że o Najświętszej Maryi Pannie wspomina tylko, iż była łaski pełną, że Bóg był z Nią i błogosławioną była między niewiastami — świętego Józefa zwie Pismo święte mężem sprawiedliwym, — świętego Jana, Apostoła, nazywa uczniem który Panu był miłym, — świętego Piotra, opoką, — a świętego Barnabę również krótkiemi tylko słowy określa, że był mężem dobrym, pełnym wiary.

Krótkie te pochwały mają jednakowoż bardzo wielkie znaczenie. Wśród wielkich bowiem mężów, których zowiemy Apostołami drugiego rzędu, zajmuje święty Barnaba jedno z pierwszych miejsc.

Urodził się na wyspie Cyprze z rodziców żydowskich, pochodzących z pokolenia Lewi, bogatych i mających znaczenie w tym kraju. Kiedy podrósł nieco i przyszedł czas nauki, oddano go pod opiekę i kierunek sławnego nauczyciela Gamaliela, od którego bardzo dużo skorzystał, mając wielkie zdolności. Do tej samej szkoły uczęszczał i święty Paweł, który wtedy jeszcze Saulem się nazywał. Gamaliel obeznał Barnabę dokładnie z Pismem świętem, a on razem z wszystkimi pobożnymi żydami tęsknił za zapowiedzianem przybyciem Jezusa Chrystusa, o którym tyle w księgach się naczytał.

Gdy Jezus Chrystus istotnie na ziemię przybył i naukami oraz cudami okazał, że jest prawdziwym Zbawicielem, wtedy on zaraz pierwszym był z tych, który zgłosił się doń jako Jego uczeń.

Po ukrzyżowaniu i zmartwychwstaniu Jezusa i po zesłaniu Ducha świętego pozostał Barnaba u Apostołów. Rodzice zostawili mu znaczny majątek, ale on wolał iść w ślady ubogiego Chrystusa, przeto sprzedał co odziedziczył i dał Apostołom, aby ci wszystko rozdzielili między ubogich.

Ponieważ dokładnie był obeznany z ustawami i przepełniony Duchem świętym, polecili mu przeto Apostołowie głoszenie Ewangelii świętej.

W tym samym czasie nawrócił się święty Paweł i starał się, aby go przyjęto do liczby wiernych wyznawców w Jerozolimie, których dawniej prześladował. Nie znając go dobrze, sprzeciwiano się jego przyjęciu, ale Barnaba, który go znał dawniej, ujął się za nim i polecił go świętym Apostołom Piotrowi i Jakóbowi. Kiedy im Barnaba opowiadał o nawróceniu się tego dawnego nieprzyjaciela Jezusa, wtedy dziękowali Bogu, a św. Piotr wziął zaraz świętego Pawła do swego mieszkania i zatrzymał go siedmnaście dni u siebie. Tymczasem kilku uczniów w Antyochii głosić zaczęło naukę Jezusa i założyli gminę wiernych wyznawców. Aby nową tę gminę urządzić i utrwalić w wierze, posłali tam Apostołowie Barnabę, dokąd on też chętnie się udał i z wielką gorliwością głosił Ewangelię świętą. Miał też tę pociechę, że gmina ta wkrótce wzrosła w taką liczbę, iż zniewolonym był postarać się o ucznia. Usłyszawszy, że Paweł znajdował się na wyspie Tharsis, udał się do niego i prosił go, aby z nim razem przybył do Antyochii. Paweł przychylił się do jego życzeń i obaj przez rok cały w mieście tem nauczali i udzielali Sakramentów świętych. Święci Mężowie wiele tu zdziałali dobrego i pozyskali dla wiary Chrystusa dużo zwolenników, których naówczas od Imienia Chrystusa (christiani) chrześcijanami zwać zaczęto.

Nowonawróceni nie tylko się wzajemnie kochali, ale krzewili także cnoty. Usłyszawszy bowiem, że w Judei panuje głód, nazbierali darów rozmaitych i jałmużny, posyłając to przez Pawła i Barnabę do Jerozolimy, aby je tam między ludność rozdzielono. Wywiązawszy się z tego posłannictwa, wrócili Apostołowie znowu do Antyochii.

Kiedy zaś pewnego dnia nauczali wespół z kilku nauczycielami, objawił im się Duch święty i zapowiedział, że mają udać się

między ludy dzikie, aby tam głosić Ewangelię świętą. Cała gmina ustanowiła modlitwę i posty, aby prosić Boga o błogosławieństwo na to posłannictwo misyjne, poczem obaj Apostołowie ruszyli, przybrawszy jeszcze do pomocy pobożnego ucznia Marka. Nasamprzód udano się do Seleucyi, a stamtąd do Salaminy, gdzie po raz pierwszy głosili ludowi pogańskiemu naukę Chrystusową. Ścigani i prześladowani przez żydów, przebyli dużo miast, w których głosili naukę Jezusa i czynili cuda, przez co nawrócili wielu pogan na wiarę chrześcijańską. Między innymi nawrócił się także i namiestnik cesarski. W mieście Istryi, w Lykaonii, chciano im nawet oddać cześć Boską i ofiary złożyć, ale z wszelkiemi siłami postarali się o to, aby tego zaniechano. — Po kilkoletniej czynności na tejże misyi, powrócili właśnie do Antyochii, kiedy pomiędzy chrześcijaninami powstał zatarg, dotyczący zatrzymania obrządku obrzezania, jako starożytnej ustawy żydowskiej. Barnaba i Jakób udali się przeto do Jerozolimy, aby bawiącym tam Apostołom sprawę ową przedłożyć. Zebrawszy się więc w roku 51 wszyscy Apostołowie, rozstrzygnęli ową niepewność zakazem dalszego obrzezania tych wszystkich, którzy w wierze chrześcijańskiej się urodzili. W pismo potwierdzone od wszystkich Apostołów zaopatrzeni, powrócili Paweł i Barnaba znowu do Antyochii, gdzie dalej pracowali około szerzenia Wiary świętej.

Przebywając tam, okazał Barnaba wielką pokorę; był jednym z pierwszych uczniów Jezusa i głównym nauczycielem w Antyochii, polecił nadal świętego Pawła Apostołom na towarzysza, a mimo to ustępował mu zawsze pierwszeństwa w każdej porze i okoliczności, kochając go jak najserdeczniej. Okazał tem, że był istotnie „dobrym mężem“, jak go Pismo święte nazywa, i że nic innego nie miał na celu, jak tylko chwałę Boską i zbawienie bliźnich.

Po niejakim czasie rozłączyli się ci dwaj Apostołowie, aby odleglejszym narodom głosić Ewangelię św.

Barnaba wziął z sobą Jana Marka jako ucznia i udał się na wyspę Cypr; stamtąd poszedł do Rzymu, a potem do Medyolanu, gdzie pierwszą gminę chrześcijańską założył. Przez 7 lat jako Biskup rządził tą gminą, potem opuścił Medyolan, powierzywszy godność Biskupa jednemu z uczniów swoich, którego wyświęcił na kapłana, i powrócił do Cypru, gdzie go oczekiwała korona męczeńska. Żydzi bowiem, którzy go już w Syryi prześladowali, pośpieszyli za nim do miasta Salaminy i tu, gdy zaczął głosić słowa Ewangelii, oczernili go przed władzą.

Pan Bóg wiernemu słudze Swemu już naprzód objawił, że go czeka śmierć męczeńska, ale Barnaba tego się nie uląkł, i głosił dalej, że Jezus jest prawdziwym Mesyaszem. Oburzeni na to żydzi, wywiedli go z miasta i ukamienowali, a uczeń jego Marek z czcią go pochował. Z powodu prześladowań długi czas nie wiedziano, gdzie grób Świętego się znajduje; wtem on sam później objawił się jednemu z Biskupów w Antyochii i pokazał mu miejsce swego spoczynku. Szukano i znaleziono ciało Świętego z Ewangelią św. na piersiach, tak jak mu ją Marek był położył.

Nauka moralna.

Święty Barnaba odznaczał się cnotą skromności i pokory. Nigdy się nie chwalił i nie wysuwał na pierwsze miejsce, chociaż mu się nieraz należało takowe zająć, a przy tem był pilnym w wykonywaniu obowiązków, jakie na siebie przyjął. Zyskał też stąd u Boga wielkie zasługi, tak że nam teraz służyć może jako wzór godny naśladowania.

Różni są ludzie na świecie, cierpliwi, miłosierni, hojni dla ubogich, czystość miłujący, a nawet umartwionego życia, ale prawdziwa pokora rzadka jest pomiędzy nimi. Inne cnoty bez pokory nawet i samych pogan czynią poczciwymi, ale chrześcijanina-katolika nie mogą uczynić dobrym, gdy nie ma pokory. Tylko ten człowiek jest prawdziwym i dobrym chrześcijaninem, który jest prawdziwie pokornym.
Filozofowie pogańscy wiele mówili i pisali o różnych cnotach, ale cnoty pokory nawet z imienia nie znali; dlatego Pan Jezus kazał się uczyć tylko od Siebie samego pokory, bo wiedział, że tej cnoty gdzie indziej nie znajdzie, prócz u Matki Jego Najświętszej Maryi Panny. Cnota pokory żadnego stanu nie uwzględnia; ona należy tak do władców, jako i poddanych, tak do możnych tego świata, jak i do najuboższych. Ludzie ubodzy i nizkiego stanu są upokorzeni, ale nie pokorni, możni wysokiego urodzenia chcieliby być pokornymi bez upokorzenia. Wielcy tego świata powinni się korzyć przed mocną ręką Boską, powinni uznać na powiększenie chwały Boga, że tego samego mają Boga nad sobą, co i ich poddani; to samo prawo, ta sama Ewangelia obowięzuje tak pana jak i chłopa. Zajmujący wysokie stanowiska na ziemi mają pamiętać, że najniżsi poddani zaćmią ich swą świetnością i blaskiem w Niebie, jeżeli teraz ci prostaczkowie posiadają większą pokorę.

Naśladujmy więc cnoty świętego Barnaby, albowiem skromnego i pokornego człowieka więcej szanują, niż zarozumiałych, a Bóg mu to wynagradza, przeznaczając go do wysokich celów.

Modlitwa.

Boże, który nas wspierasz zasługami i pośrednictwem św. Barnaby, Apostoła, spraw miłościwie, abyśmy za jego wstawieniem się darów miłosierdzia Twego z Twej łaski dostąpili. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 11-go czerwca uroczystość św. Apostoła Barnaby. Pochodził on z Cypru i przyłączył się rychło do uczni Chrystusa. Przez nich został później z natchnienia Bożego razem z św. Pawłem, Apostołem wysłanym do pogan; przebył z nim różne kraje i zawiadywał wszędzie z zapałem oddane mu urzędy kaznodziejskie; ostatecznie przybył na Cypr i ukoronował tamże swe Apostolstwo chwalebną śmiercią męczeńską. Święte ciało jego zostało za cesarza Zenona za objawieniem Świętego odnalezione; na piersiach jego leżała Ewangelia św. Mateusza, którą własnoręcznie odpisał. — W Akwilei męczeństwo św. Braci Feliksa i Fortunata, którzy w prześladowaniu za Dyoklecyana i Maksymiana bardzo wiele męczarni wycierpieli; rozpięto

ich najpierw na torturach, potem przypalano im boki pochodniami, ale gdy te cudem nagle zgasły, oblano ich wrzącym olejem. Ponieważ jednak i wtedy stale wytrwali przy wierze, zostali wreszcie mieczem ścięci. – W Bolonii uroczystość św. Paryzyusza, Wyznawcy z zakonu Kamedułów. — W Rzymie przeniesienie relikwii św. Grzegorza z Nazyanzu. Sprowadzono je już wcześniej z Konstantynopola do Rzymu i zachowano w kościele Matki Boskiej przy Polu Marsowem; Papież Grzegorz XIII kazał je przenieść jednak dnia dzisiejszego do urządzonej przezeń z największym przepychem kaplicy w kościele św. Piotra i tamże dnia następnego z czcią wielką pod ołtarzem umieścić.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related